

ویژه

اندیشکده «موسسه سیاسی اقتصادی خاورمیانه» برسی کرد پیام محرمانه ترامپ برای تهران

یک اندیشکده اروپایی به مذاکرات احتمالی میان ایران و آمریکا پرداخته و به ۵ دلیل اشاره می‌کند که مذاکره با دونالد ترامپ، رئیس جمهور جدید ایالات متحده را برای جمهوری اسلامی ایران سخت می‌کند.

اندیشکده اروپایی «موسسه سیاسی اقتصادی خاورمیانه» در گزارشی به موانع پیش روی مذاکرات میان ایران و کشورهای غربی پرداخت و نوشت: علیرغم این واقعیت که جو بایدن هنوز در ایالات متحده قدرت را در دست دارد و مراسم تحلیف ریاست جمهوری این کشور نزدیک است، «دونالد ترامپ در پیامی زودهنگام به تهران قصد خود را برای مشارکت در مذاکرات جامع با ایران بیان کرده است. ترامپ در این پیام که از طریق عمان به تهران ارسال شده، ابراز امیدواری کرده است که امکان دستیابی به توافقی جدید و متفاوت از توافق پرچام در سال ۲۰۱۵ وجود داشته باشد. او همچنین اعلام کرده است که واشنگتن قاطعانه مصمم به اجرا و تحقق چنین توافقی است.» پیام اخیر ترامپ طیف گسترده ای از تفسیرها را در میان کارشناسان سیاسی برانگیخته و بحث‌های قابل توجهی را در مورد امکان سنجی ایجاد یک توافق جدید بین ایران و ایالات متحده ایجاد کرده است. تعداد قابل توجهی از مفسران سیاسی ادعا کرده اند این اجماع مشروط به اتخاذ سیاست آشتی جوینانه تر دونالد ترامپ در قبال جمهوری اسلامی ایران ممکن است قابل دستیابی باشد. در حالی که یک توافق برد-برد بدون شک نتیجه مطلوبی برای هر دو طرف خواهد بود، زیرا منافع و آرمان‌های هر دو کشور را مورد توجه قرار می‌دهد. تحقق چنین سناریویی با چالش‌های اساسی همراه است. این موانع که عمدتاً ریشه در ویژگی‌های شخصی و سیاسی دونالد ترامپ و همچنین منافع متضاد بین طرف‌های درگیر دارد، منجر به ایجاد محیطی چالش برانگیز برای برخی از کارشناسان شده و پیش بینی دستیابی به یک توافق مطلوب و سریع را دشوار کرده است. این چالش‌ها را می‌توان به طور کلی در پنج حوزه زیر طبقه بندی کرد:

اصول و مبانی دیپلماسی دونالد ترامپ

به گفته بسیاری از کارشناسان، رویکرد دونالد ترامپ به مسائل بین‌المللی تحت تأثیر دیدگاه اقتصادی است که به نظر می‌رسد اقدامات دیپلماتیک او مبتنی بر بازی حاصل جمع صفر و موقعیت برد-بخت است. این اصل که با هسته اصلی سیاست خارجی ترامپ، «اول آمریکا» سازگار است، باعث شده است که او به بیشتر توافقات بین‌المللی، همکاری‌ها و مشورت‌های ایالات متحده از جمله درپنج عملیاتی نگاه کند. او در دوران ریاست جمهوری قبلی خود بارها، سازمان‌مانندی ناتو را به دلیل هزینه ای که برای واشنگتن ایجاد می‌کند، غیرمنطقی و بی فایده خواند و خواستار انحلال آن شد. او اخیراً طرحی را برای الحاق کانادا به ایالات متحده با استناد به صرفه جویی مالیاتی و امنیتی پیشنهاد کرده است و براین اساس خواستار اعمال تعرفه‌های ۲۵ درصدی بر این کشور شد است.

دیپلماتیک

تاکید سفیر بریتانیا بر حفظ دیپلماسی با ایران

سفیر جدید انگلیس در ایران در اظهاراتی گفت که دیپلماسی مسیر همواری را برای تبادیل نظر و پیدا کردن نقاط مشترک فراهم می‌کند و من اینچا هشتم که تفاهم بیشتری بنا کنم و راه‌حل‌های ماندنی برای رفع چالش‌ها پیدا کنم. «جیوگو شورتز» سفیر جدید بریتانیا که به تاژگی در سفارت این کشور در تهران مستقرول به کار شده است، در ویدیویی که در صفحه رسمی سفارت این کشور در اینستاگرام منتشر کرده ضمن بیان اینکه در حال فایگیری زبان فارسی است، گفت: یاد افتحار استند که در کشور بزرگی مثل ایران سفیر انگلیس هستم که تاریخ پرافتخار، میراث فرهنگی و رسوم فاخرش همیشه من را شیفته خودش کرده است.

وی اظهار امیدواری کرد که از نزدیک بتواند آداب و رسوم ایرانی را تجربه کند و از مکان‌های دیدنی ایران بازدید کند.

این دیپلمات بریتانیایی اظهار کرد: ایران و بریتانیا تاریخ مشترک طولانی و پیچیده‌ای دارند و امروز از نظر سیاسی در مورد برخی مسائل مهم اختلاف‌نظر داریم به خاطر همین کار در ایران چالش‌های خاص خود را دارد، اما دیپلماسی مسیر همواری را برای تبادیل نظر و پیدا کردن نقاط مشترک فراهم می‌کند و من اینچا هشتم که دیدگاه و نگرانی‌های بریتانیا را به اشتراک بگذارم، با انجام این کار امید دارم که تفاهم بیشتری بنا کنم و راه‌حل‌های ماندنی برای رفع چالش‌ها پیدا کنم.

هوگو شورتز کارل از ۱۱ اوت ۱۹۶۶ است و اکنون ۵۸ سال دارد. او در ژانویه ۲۰۲۲ به عنوان نماینده بریتانیا در افغانستان منصوب شد و پیشتر، مدیر بخش قاره آمریکا و کشورهای در حال توسعه جزایر کوچک در وزارت امور خارجه انگلیس از ژانویه ۲۰۱۹ تا ژانویه ۲۰۲۲ بود.

وی از نوامبر تا دسامبر ۲۰۱۸ مدیر موقت ارتباطات وزارت امور خارجه بود و در مدت زمان پی سپتامبر ۲۰۱۵ تا اوت ۲۰۱۸ به عنوان سفیر انگلیس در لبنان خدمت می‌کرد.

او همچنین قبل‌تر از آن، به عنوان رئیس اداره امور خارجی اروپا در مورد طیف گسترده‌ای از ولویته‌های سیاست خارجی لندن به وزیر امور خارجه کشور خود مشاوره می‌داد.

شور بر این وی، امور سیاست خارجی بریتانیا در گروه هفت‌هشت (G۷/۸) را پس از فعالیت و تمرکز در حوزه سیاست دفاعی، امنیتی و تجاری هماهنگ کرده است. او در پست‌های دیگری نیز به عنوان مشاور وزیر در امور اروپا، مسائل جهانی، پاریس و غیره فعالیت داشته است.

پولیتیک

بغداد آماده میانجی‌گری بین تهران و واشنگتن

وزیر امور خارجه عراق در گفت‌وگویی با اعلام آمادگی بغداد برای میانجیگری به منظور کاهش تنش‌ها در روابط تهران-واشنگتن بر اهمیت آغاز یک روند سیاسی فراتر از سوریه برای عراق به عنوان کشور همسایه آن تأکید کرد. در میان گمانه‌زنی‌ها درباره رویکرد دولت دوم «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور منتخب آمریکا نسبت به کشورهای منطقه، از جمله ایران، «فواد حسین» وزیر امور خارجه عراق در گفت‌وگویی بیان کرد که بغداد آماده کمک به کاهش تنش‌ها میان واشنگتن و تهران در صورت درخواست از آن بوده و در این باره، به نقش میانجیگری بغداد در عادی‌سازی روابط ایران و عربستان سعودی در سفر سنال ۲۰۲۳ اشاره کرد. خیرگزارای روتیزر گزارش داد که فواد حسین در سفر به لندن در گفت‌وگویی با این رسانه ابراز امیدواری کرد که بغداد با وجود آغاز دور دوم ریاست‌جمهوری ترامپ نیز «روابط خوب» با واشنگتن را حفظ کند. بد این حال، او بیان کرد: هنوز برای اینکه بگویم رئیس‌جمهور ترامپ چه سیاستی را در قبال عراق در پیش خواهد گرفت، خیلی زود است.

وزیر امور خارجه عراق همچنین گفت که دولت این کشور در حال متقاعد کردن احزاب مسلح این کشور برای پیوستن به نیروهای امنیتی رسمی عراق است. ترامپ وعده داده فشار بیشتری بر تهران اعمال خواهد کرد که طبق ادعای او، از احزاب و گروه‌های شبه‌نظامی در عراق حمایت کرده است.

برخی از این گروه‌های مقاومت عراق به عنوان بخشی از محور مقاومت مدتی پس از جنگ غزه، اقدام به حملاتی تلافی‌جویانه علیه پایگاه‌های آمریکایی در منطقه به عنوان حامی اصلی رژیم صهیونیستی و علیه اراضی اشغالی کردند. ایران ادعای قرب مبنی بر کمک مالی و تسلیحاتی به گروه‌های مقاومت منطقه و کنترل اقدامات آن‌ها را دارد کرده و گفته است آن‌ها به طور مستقل و طبق صلاحدید خود عمل می‌کنند.

برخی مقامات بغداد ابراز نگرانی کرده‌اند که ترامپ با تصمیم برای اعمال فشارها به سراغ بغداد نیز برود اما فواد حسین گفت که این طور فکر نمی‌کند.

او بیان کرد که دولت عراق در حال مذاکره برای کنترل این گروه‌ها در عین مدیریت روابط حساس خود با آمریکا و ایران است. وزیر امور خارجه عراق گفت: ۲ یا سه سال پیش، صحبت کردن از این موضوع در جامعه ما ناممکن بود. بسیاری از رهبران سیاسی و بسیاری از رهبران احزاب این بحث را پیش کشیده‌اند و امیدوارم بتوانیم رهبران این گروه‌ها را متقاعد کنیم.سلاح‌هایشان را زمین بگذارند و به نیروهای مسلح با مسؤولیت دولت ملتقت شوند.

با توجه به تحولات سوریه در پی سقوط دولت «بشار اسد» و به قدرت رسیدن مخالفان مسلح در این کشور، فواد حسین گفت که عراق به عنوان کشور همسایه، دیدگاهی از وضعیت سوریه اطمنانه خاطر خواهد یافت که شاهد آغاز یک روند سیاسی فراترگیر باشد. او افزود که بغداد زمانی که اطمنان بیابد غلات و نفت صادراتی آن به دست تمام مردم سوریه می‌رسد، اقدام به تأمین این کالاها خواهد کرد.

گروه دیپلماسی – علی ودایع: امضای

پیمان همکاری‌های راهبردی ایران و روسیه
اتفاقی خاص در روابط پرفراز و نشیب تهران و مسکو باید قلمداد کرد
؛ رویکردی که احتمالا تبعات آن فراتر از نمایش پرستیژ طرفین است.

«معاهده مشارکت جامع راهبردی» میان جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه در یک مقدمه، ۲۴ و ۲۵ جول و حول ۳۰ محور تهیه و تنظیم شده‌است. فرآیند نگارش معاهده از اواخر دولت دوازدهم آغاز، در دولت سیزدهم چارچوب و حالا در دولت چهاردهم به امضای روسای جمهوری ایران و روسیه رسیده است. اگرچه بندها و تبصره‌های گسترده مشارکت راهبردی ایران و روسیه دارای اهمیت است اما مهم زمان امضای آن است. جهان خود را آماده بیست‌ و نهمین سالگرد تولد ترامپ در کاخ سفید به عنوان رئیس‌جمهور آمریکا، تشدید فضای آنازشیک در سیستم بین‌الملل و ناپایداری بیشتر ساختارهای تضعیف شده نظم فعلی جهان خواهد بود.

امضای موافقتنامه جامع ایران و روسیه ۳ روز قبل از تحریف دونالد ترامپ در سیاست بین‌الملل معرفی خاص خود را تولید می‌کند و پیامش حفظ آرایش در برابر ایالات متحده ترامپ است که تلاش خواهد کرد که از طریق راهبرد زور این واحدهای سیاسی را مهار همه جانبه کند.

پراجکت سبندیکیت در واپسین روزهای سال ۲۰۲۴ نوشت: «نظم جهانی که پس از پایان جنگ جهانی دوم شکل گرفت وعده صلح و رفاه مشترک را می‌داد. اما نزدیک به ۸۰ سال بعد، این نظام در آستانه فروپاشی به نظر می‌رسد. دولت آینده ایران و روسیه بسیاری از اهداف اصلی نظم چندجانبه را تضعیف کند. دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ تقریباً به‌طور قطع باعث ایجاد خلأ رهبری جهانی خواهد شد و این نظمی ژئوپلیتیک را دامن خواهد زد.»

تهران و مسکو با درک این محیط است که در مقطع فعلی بی به اهمیت شراکت راهبردی خود برده‌اند.

چند جانبه‌گرایی و تغییر موازنه قدرت

وزن کشی‌های روابط بین‌الملل و بالتبع آن در خاورمیانه به شکل بی‌سابقه‌ای در حال تغییر و تحول است. تهران می‌خواهد سهم واقعیت را از معادلات داشته باشد. مشارکت راهبردی فرآیندی پیچیده‌است که به ایران امکان می‌دهد در چارچوب چندجانبه‌گرایی منافع خود را مطالبه کند.

«جو بایدن» در آخرین نطق سیاست خارجی خود در محل وزارت خارجه ایالات متحده می‌گوید دوران نظم پساجنگ سرد به سر آمده است و فرزادی این سخنرانی مشاور امنیت ملی او، جیک بلایاون در گفت و گو با نیویورک تایمز می‌گوید: «دوران پس از جنگ سرد به پایان رسیده است؛ دوره برتری آمریکا از دهه ۹۰ و اوایل دهه ۲۰۰۰ به پایان رسیده است. قبل از روی کار آمدن دولت بایدن، دوران برتری آمریکا به پایان رسیده بود»

ایالات متحده که همواره رابطه ایران و روسیه را تابعی از جبر سیستمی نظم یکجانبه بین‌المللی قرار داده و تلاش کرده، این ۲ بازنگر مهم را در هم نگه دارد، تقویت مناسبات کمربند یا تپه‌ها را با دیدن نگران دنبال می‌کند.در این رابطه اندیشکده آمریکایی «مطالعات امنیت ملی نگران» می‌نویسد: یاخت‌های غربی باید یک واقعیت نازحت‌کننده را بپذیرند: حتی اگر جنگ روسیه و اوکراین پایان یابد، امید چندانی به بازگشت روابط دفاعی ایران و روسیه به وضعیت قبل از ۲۰۲۲ وجود ندارد. هر دو کشور نیازهای را برای احتمالات نظامی آینده شناسایی کرده‌اند که می‌توانند به یکدیگر کمک کنند.

این اتفاق فکر آمریکایی ادامه می‌دهد: ایران و روسیه در خصوص تحریم‌های مشترکی که آمریکا علیه آنها وضع کرده،

چند نکته درباره معاهده مشترک

امضای معاهده مشترک جامع همکاری‌های جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه، نتیجه حدود سه سال پیگیری،ها، مکاتبات و مذاکرات و فرآیندهای متفاوت است. مقامات دو کشور است.
این معاهده مشترک بعدازظهر امروز جمعه ۲۸ دی‌ماه ۱۴۰۳ در آیینی با حضور مسعود پزشکیان رئیس‌جمهوری اسلامی ایران و ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهوری فدراسیون روسیه در کاخ جمعی در مسکو امضا شد.
پیش از این، جرمی از مقامات دو کشور با تأکید بر اهمیت سفر رئیس‌جمهوری اسلامی ایران به روسیه و دستورکار مذاکرات دوجانبه به ویژه در حوزه‌های انرژی و حمل و نقل، امضای سند معاهده مشترک جامع همکاری‌های تهران و مسکو را به عنوان مهمترین بخش و مفاد آن اشاره در سند دانسته و به بخش‌هایی از متن آن پرداخته کرد.

به گفته اسماعیل بقایی سخنگوی وزارت امور خارجه، معاهده مشترک جامع همکاری‌های ایران و روسیه در واقع متن به روز شده موافقت‌نامه‌ای است که تهران از اواخر دهه ۱۳۷۰ با مسکو منعقد کرده است؛ موافقتنامه اساس روابط متقابل و اصول همکاری بین جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه از سال ۱۳۸۱ برای دو طرف لازم‌الاجرا شد و در حال حاضر این اجباری است؛ بنابراین سعی شد با توجه

ایران و روسیه به‌دنبال انسجام مقابل غرب هستند

ریل گذاری استراتژیک تهران – مسکو

توافق هسته‌های ایران و تجدیدنظر طلبی در نظم فعلی و یکجانبه‌گرای جهانی دیدگاه‌های مشترکی دارند که مسیر همکاری‌های دو کشور را هموار می‌کند.این مورد تا جایی در ارزیابی‌های دستگاه‌های ویژه خلق کرملین دارای اهمیت هستند که باعث شده پوتین طی ۶ ماه سه دیدار با رئیس‌جمهور ایران داشته باشد. موافقت روسیه با عضویت دائم ایران در پیمان شانگهای و بریکس، رای منفی مسکو به قطعنامه‌های علیه ایران در شورای حکام اژانس بین‌المللی انرژی نیز در همین چارچوب قابل تفسیر و تحلیل است.

مقابله با یکجانبه‌گرایی و واشنگتن
در چنین لحنه‌ای است که ایران و روسیه به پیشروی در تضعیف نظم تک قطبی و تحکیم روابط با جنوب جهانی ادامه داده‌اند. غرب اگرچه پس از شروع جنگ اوکراین مانوری وسواس گونه روی همکاری‌های آشکار و پنهان ایران و روسیه داشته است اما ظرف یک سال گذشته با لفظ «تلافی ساختار شکن‌ها» یا «تجدیدنظر طلب‌ها» بازی پیچیده تری را دنبال کرده‌اند.

«تفونی باپنشن» وزیر امور خارجه «جو بایدن» در افروز می‌نویسد: «همه آنها به دنبال فرسایش پایه‌های قدرت آمریکا یعنی برتری نظامی، فناوری و مالی و شبکه اتحادها و مشارکت‌های آن هستند.»
واقعیت این است که پیوندهای ایران و روسیه یک چالش جدی برای نظام غرب محسوب می‌شود. در نگاه آمریکایی‌ها، حضور چین و کره شمالی در این معادله برای غرب یک محضمه با معادله سخت خواهد بود.

رویارویی ایران و روسیه با مکانیسم فشار همه جانبه آمریکا،موقعیت‌های مثلث اقتصاد، دیپلماسی، نظامی شرایط قابل گسترشی ایجاد می‌کند که منافع غربی را در معرض فشار قرار می‌دهد. دلیل نگرانی یا حتی پرخاشگری غرب زمانی قابل فهم می‌شود که بازنویسی متغیرهای دکترین جنگ سرد و بازی‌های بلوک شرق را در نظر بگیریم.

چند ملاحظه خاص

واکنش‌های داخلی و خارجی به توافق جامع سرشار از پارادوکس و تعارض دیدگاه داخلی و خارجی است. این همکاری می‌تواند تأثیرات متفاوتی بر روابط ایران و روسیه با سایر کشورها داشته باشد. رقبای منطقه ای ایران به شدت نگران عمق همکاری‌های ایران و روسیه هستند، آنها احتمالاً ظرف چند ماه آینده تلاش خواهند کرد با روسیه رویکردهای جدیدی تعریف کنند.

ظرف‌های غربی نگران هستند در تغییر وزن کشی خاورمیانه، مسکو وضعیت متفاوتی را رقم بزند. روس‌ها در تعریف همکاری‌ها با ایران عمدتاً از لفظ «دوست خوب» یاد کرده و عنوان «استراتژی» یا «راهبردی» استفاده نمی‌کردند اما معادلات تغییر کرده است.

همکاری‌های هسته‌ای در حوزه توسعه غنی سازی اورانیوم و زیرساخت‌های نیروگاه‌های اتمی علی رغم موفقیت‌های بومی ایران محل

ماتور رسانه‌ای علیه تهران و مسکو است. به موازات این وضعیت، بحث جنگنده‌های SU۲۵، پدافند روسی، همکاری‌های فضایی و ماهواره‌ای عملاً با اعصاب برخی کشورها بازی می‌کند.

غرب به ویژه ایالات متحده نگران است که این توافق به تقویت محور مقاومت در خاورمیانه منجر شود و توانایی ایران برای نفوذ در کشورهای همسایه را افزایش دهد.

پیوند منافع و استراتژی‌ها

ایران و روسیه به شکل خواسته‌ها یا راهبردهای آمریکایی دارای چالش‌های مشترکی هستند که چند سرشم ملخص وجود دارد:
۱- تهدیدهای نظامی و امنیتی: سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) همان میزان که برای روسیه تهدید فوری محسوب می‌شود برای ایران هم تهدید میان مدت است. نوع رفتار ناتو در اوکراین ممکن است در شمال ایران هم با فرمت متفاوتی شکل بگیرد. «خفگی ژئوپلیتیکی»، «صف بندی پشت مرز شمالی» و «حضور در عمق آسیای میانه» تهدیدهای راهبردی علیه تهران است. آمریکا دشمن سرسخت ایران و روسیه برای طرفین یک تهدید همیشگی است؛ البته سطح تعارض و تضام تهران و مسکو با واشنگتن دارای تفاوتی‌هایی است. در این میان طرفین با تهدیدهای تروریستی و امنیتی مشترکی مواجه هستند که آنها را به سمت توسعه همکاری‌های اطلاعاتی و امنیتی سوق می‌دهد.

۲- تحریم‌های تهاجمی غرب: این معاهده می‌تواند فرصت‌های جدیدی برای همکاری‌های اقتصادی در زمینه‌های انرژی، تجارت، حمل و نقل، فناوری و سرمایه‌گذاری ایجاد کند. هر دو کشور به دنبال کاهش وابستگی به دلار آمریکا هستند و این همکاری می‌تواند به توسعه تجارت با ارزهای ملی کمک کند. پس از آغاز جنگ اوکراین، روسیه تحت خشن‌ترین تحریم‌های غربی قرار گرفت که عملاً وضعیتش مشابه ایران قلمداد می‌شود. ایران‌ها، استاد دور زدن تحریم‌های غرب هستند. روس‌ها برای تأمین نیازهای اقتصادی به سمت ایران گرایش جدی پیدا کردند اما مسئله اینجاست که اعداد و ارقام تجارت مشترک در طرفین مطلوب نیست. تجربه طرف روس در استخراج نفت و گاز یا مدیریت منابع آبی هم برای ایران جذابیت‌های خودش را دارد. روس‌ها می‌خواهند در نوسازی صنایع نفت و گاز ایران نقش جدی تری ایفا کنند. ازسوی دیگر، همکاری در زمینه فناوری‌های پیشرفته می‌تواند به توسعه صنایع داخلی هر دو کشور و کاهش وابستگی آنها به کشورهای غربی کمک کند.

۳- حمایت‌های دیپلماتیک: روس‌ها و ایرانی‌ها به موازات وضعیت پیچیده جنگ نامتقارن نظامی و اقتصادی، درگیر جنگ تمام عیار دیپلماتیک با دشمنان مشترک می‌شود. ایران‌ها، استاد دور زدن تحریم‌های غرب هستند. روس‌ها برای تأمین نیازهای اقتصادی به سمت ایران گرایش جدی پیدا کردند اما مسئله اینجاست که اعداد و ارقام تجارت مشترک در طرفین مطلوب نیست. تجربه طرف روس در استخراج نفت و گاز یا مدیریت منابع آبی هم برای ایران جذابیت‌های خودش را دارد. روس‌ها می‌خواهند در نوسازی صنایع نفت و گاز ایران نقش جدی تری ایفا کنند. ازسوی دیگر، همکاری در زمینه فناوری‌های پیشرفته می‌تواند به توسعه صنایع داخلی هر دو کشور و کاهش وابستگی آنها به کشورهای غربی کمک کند.

۴- حمایت‌های دیپلماتیک: روس‌ها و ایرانی‌ها به موازات وضعیت پیچیده جنگ نامتقارن نظامی و اقتصادی، درگیر جنگ تمام عیار دیپلماتیک با دشمنان مشترک می‌شود. ایران‌ها، استاد دور زدن تحریم‌های غرب هستند. روس‌ها برای تأمین نیازهای اقتصادی به سمت ایران گرایش جدی پیدا کردند اما مسئله اینجاست که اعداد و ارقام تجارت مشترک در طرفین مطلوب نیست. تجربه طرف روس در استخراج نفت و گاز یا مدیریت منابع آبی هم برای ایران جذابیت‌های خودش را دارد. روس‌ها می‌خواهند در نوسازی صنایع نفت و گاز ایران نقش جدی تری ایفا کنند. ازسوی دیگر، همکاری در زمینه فناوری‌های پیشرفته می‌تواند به توسعه صنایع داخلی هر دو کشور و کاهش وابستگی آنها به کشورهای غربی کمک کند.

۵- حمایت‌های دیپلماتیک: روس‌ها و ایرانی‌ها به موازات وضعیت پیچیده جنگ نامتقارن نظامی و اقتصادی، درگیر جنگ تمام عیار دیپلماتیک با دشمنان مشترک می‌شود. ایران‌ها، استاد دور زدن تحریم‌های غرب هستند. روس‌ها برای تأمین نیازهای اقتصادی به سمت ایران گرایش جدی پیدا کردند اما مسئله اینجاست که اعداد و ارقام تجارت مشترک در طرفین مطلوب نیست. تجربه طرف روس در استخراج نفت و گاز یا مدیریت منابع آبی هم برای ایران جذابیت‌های خودش را دارد. روس‌ها می‌خواهند در نوسازی صنایع نفت و گاز ایران نقش جدی تری ایفا کنند. ازسوی دیگر، همکاری در زمینه فناوری‌های پیشرفته می‌تواند به توسعه صنایع داخلی هر دو کشور و کاهش وابستگی آنها به کشورهای غربی کمک کند.

چند نکته درباره معاهده مشترک جامع راهبردی ایران و روسیه

اصلاحات طرفین چند بار رد و بدل شد. عباس عراقچی وزیر امور خارجه پیش‌تر در یادداشتی «روسی مجموعه رسانه‌ای «راسیا سئودنیئا» (روسی امروز) خاطرنشان کرد: امضای قرارداد ۱۵ ساله ایران و روسیه تنها یک سند سیاسی نیست، بلکه نقشه راه آینده است.

سه حوزه کلیدی معاهده مشترک

بنا بر اعلام وزیر امور خارجه ایران، این معاهده، تمامی جنبه‌های همکاری دو کشور را پوشش می‌دهد و به سه حوزه اصلی: همکاری اقتصادی، همکاری علمی و فناوری و همکاری در حوزه فرهنگ و گردشگری توجه ویژه ای دارد.

عراقچی در این باره توضیح داد: اولین مورد همکاری اقتصادی، ایجاد روابط قوی تر است.اقتصاد نیروی محرکه هر روابط بین المللی است. توافق جامع تأکید ویژه ای بر توسعه روابط اقتصادی بین دو کشور دارد:
– کردیور شمال – جنوب: این پروژه بزرگ حمل و نقل ایران را به روسیه و از آنجا به اروپا و آسیا متصل می‌کند. با تکمیل این کردیور، مسیرهای تجاری بین دو کشور کوتاهتر و هزینه‌ها کاهش می‌یابد.

– تجارت و سرمایه‌گذاری: سال گذشته تجارت ایران و روسیه ۱۵ درصد رشد داشت و توافق جدید این روند را بیش از پیش تسریع خواهد کرد. دستور کار این همکاری شامل توسعه بازارهای مشترک

شبه ۲۹ دی ۱۴۰۳ – ۱۷ رجب ۱۴۴۶ – ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۵ – سال بیست و چهارم – شماره ۶۴۵۵

یادداشت

مذاکره با چاشنی تهدید نظامی

ادامه از صفحه ۱

از این رو اگر بارانی از موشک‌ها و پهپادها و آتش‌های دیگر بر پایگاه‌ها و کشتی‌های آنان باریده شود، گمان نکنم که سربازی آمریکایی و اروپایی پیدا شود که نمایان بر ادامه جنگ داشته باشد و فرار را بر قرار ترجیح خواهد داد. باید دانست که آنچه تعیین‌کننده اصلی جنگ است سربازان و افسران هستند و بی‌گمان شرایط روحی سربازان و افسران غربی در بهترین حالت قابل قیاس با افسران و سربازان ما نیست و البته تسلیحات ما به حدی است که می‌تواند در یک مقابله گسترده درس بزرگی به دشمنان ایران بدهد.

دلیل سوم

ممکن است کسی بگوید اینها نیز تخریب زیادی با مباران در کشور ما ایجاد می‌کنند، پاسخ اینست که درست است تخریب بسیار قابل توجهی ایجاد خواهند نمود، اما چاره‌ای نیست. به قول این مثل معروف ایرانی که می‌گوید «مرگ یک بار شیون هم یک بار»، چاره‌ای نداریم جز اینکه خرابی‌هایی را تحمل کنیم تا به یک باره از شر «تحریم‌ها» آسوده شویم. زیرا با آن جنگ نخواهیم مرد اما با تحریم و تداوم آن بحران‌ها و ابر بحران‌هایی که اسباب تفرقه و جنگ داخلی و غیره را ایجاد می‌کنند بر کشور مسلط خواهند شد، در حالیکه جنگ با دشمن بر وحدت و وقای ما خواهد افزود.

بیان این روش به غربی‌ها تفهیم خواهیم نمود که اگر قرار باشد ما را غرق کنند مطمئن باشند آنها را نیز پایین خواهیم کشید و غرق خواهیم کرد. لازم به ذکر است، منافع غربی‌ها در منطقه آنقدر زیاد است که قطعاً اگر ما بتوانیم جدیت خود را برای اجرای عملیات نظامی به آنان بفهمانیم، خواهیم توانست در مذاکرات خویش به نتایج قابل قبولی برسیم.

دلیل چهارم

موضوع اینست که چنانچه یاد شد، غرب خصوصاً آمریکا به قول مقام معظم رهبری «کینه‌شتری» نسبت به ایران و ایرانی دارد از این‌رو تا نابودی کامل ما یا تسلیم کامل در برابر آنان دستت از سر ما بر نمی‌دارد.

برای مثال تا به امروز اژانس بین‌المللی انرژی اتمی گواه است که اقدامات ما صلح آمیز بوده و ما عضو «بن بی تی» کشیم که سنجش سطح آمیز بودن اقدامات هسته‌ای ما ممکن باشد، اما با این حال آنها دستت از سر ما بر نمی‌دارند. می‌خواهند موشک‌های ما را هم بگیرند تا هر وقت خواهند یک فاصله دور ما را به راحتی و بدون هیچ مانعی بزنند. البته کینه ترس از موشک‌های ما دلیل بزرگی بر این باور است که ما می‌توانیم آنان را سرکوب کنیم. چنانچه در «عین‌الاسد» به خوبی نشان دادیم

که می‌توانیم بلایی بزرگ بر سر آنها بیاوریم. ضمناً ادامه فشار بیشتر غربی‌ها می‌تواند ما را مجبور به ساختن بمب هسته‌ای نماید که فاصله ما با آن فقط چند روز و شاید هم چند ساعت است. این را نیز نباید فراموش نمود که در برابر غربیان، فقط ابزاری برای نابودی کشور است. چنانچه سرسره‌نگش بسیار صادقانه و ساده لوحانه تسلیم شد و کوتاه آمد اما نتیجه آن چیزی جز کشته شدن وی و بدتر از آن نابودی لیبی نبود.

اخلاق پس از سال‌ها لیبی همچنان درگیر جنگ‌های داخلی و نفاق و اشتقاق ملی است و معلوم نیست این ماجرا چه زمانی به پایان خواهد رسید، شاید هم وضع لیبی بدتر شود. از منظر غربیان هر کشوری که جرأت کرده‌اند کی مخالفت با منطق سلطه جهایی ننماید با از بین رفتن رهبران و حکومت آن کشور مساله حل نمی‌شود و همیشه مشکل اصلی در کشور و در میان مردمی است که این حکومت در آن شکل گرفته است. زیرا قاعده بر اینست که تا زمینه‌های ملی و مردمی در آن کشور نباشد هیچ حکومتی امکان شکل گرفتن پیدا نمی‌کند. این مسئله‌ها در صورتی کافی است بخشی از مردم یک کشور خاص یک حکومت باشند تا به واسطه انقلاب یا کودتا یا چیز دیگری حکومتی شکل بگیرد که مخالف با نظام سلطه غرب باشد، این امر یعنی اینکه نمی‌توان به مردم آن کشور اعتماد نمود.

زیرا هر لحظه ممکن است که یا کودتا یا انقلاب، مجدداً حکومتی که مخالف با سلطه جهانی غرب باشد در کشورهای خاصی به وجود آید. بنابراین بهترین راه اینست که دالماً آنان را بسا جنگ‌های داخلی مذهبی و قومیتی مشغول کنیم و هزینه‌های دیگر کشورهایمانند عراق و سوریه است که عملاً جز نابودی و جنگ داخلی راه حل دیگری برای آنان نیستندیدهند، چنانچه این سیاست را سال‌هاست که آغاز کرده‌اند. اگر تدابیر عمیق و ژرف جمهوری اسلامی و خصوصاً سردار سلیمانی نبود اکنون آتش جنگ داخلی چیزی از عراق باقی نگذاشته بود و قطعاً آثار آن ایران را نیز می‌سوزاند.

سوریه نیز با تلاش‌های جمهوری اسلامی و سردار سلیمانی(ره) سه‌سال‌ها از جنگ موثر داخلی مصون ماند. اما امروز در غیاب این سردار بزرگ، جریان تحریک‌الاشام آرام کم شده که اگر هم بخواهد نمی‌تواند از جنگ‌های داخلی اجتناب کند و جنگ‌ها در این کشور در ماه‌های آینده در انتظار آن است. عراق و ایران نیز همچنان در طرح نابودی و یا تجزیه مورد نظر غرب هستند، لذا برخی از مردم که گمان می‌کنند با کوتاه آمدن یا تسلیم شدن

و یا تغییر نظام می‌توانند به آسودگی برسند دچار جهل و نادانی مفرط هستند. زیرا تجربه نشان داده که آنان از کشورهای که سابقه طغیان در برابر نظام سلطه جهانی دارند می‌ترسند و می‌کوشند تا با جنگ‌های داخلی هر گونه آسایش و آرامش را از این دست کشورهای بگیرند و مردم که گمان می‌کنند با کوتاه آمدن یا تسلیم شدن در راه‌های آینده در انتظار آن است. عراق و ایران نیز همچنان در طرح نابودی و یا تجزیه مورد نظر غرب هستند، لذا برخی از مردم که گمان می‌کنند با کوتاه آمدن یا تسلیم شدن

و یا تغییر نظام می‌توانند به آسودگی برسند دچار جهل و نادانی مفرط هستند. زیرا تجربه نشان داده که آنان از کشورهای که سابقه طغیان در برابر نظام سلطه جهانی دارند می‌ترسند و می‌کوشند تا با جنگ‌های داخلی هر گونه آسایش و آرامش را از این دست کشورهای بگیرند و مردم که گمان می‌کنند با کوتاه آمدن یا تسلیم شدن در راه‌های آینده در انتظار آن است. عراق و ایران نیز همچنان در طرح نابودی و یا تجزیه مورد نظر غرب هستند، لذا برخی از مردم که گمان می‌کنند با کوتاه آمدن یا تسلیم شدن

و یا تغییر نظام می‌توانند به آسودگی برسند دچار جهل و نادانی مفرط هستند. زیرا تجربه نشان داده که آنان از کشورهای که سابقه طغیان در برابر نظام سلطه جهانی دارند می‌ترسند و می‌کوشند تا با جنگ‌های داخلی هر گونه آسایش و آرامش را از این دست کشورهای بگیرند و مردم که گمان می‌کنند با کوتاه آمدن یا تسلیم شدن در راه‌های آینده در انتظار آن است. عراق و ایران نیز همچنان در طرح نابودی و یا تجزیه مورد نظر غرب هستند، لذا برخی از مردم که گمان می‌کنند با کوتاه آمدن یا تسلیم شدن

و یا تغییر نظام می‌توانند به آسودگی برسند دچار جهل و نادانی مفرط هستند. زیرا تجربه نشان داده که آنان از کشورهای که سابقه طغیان در برابر نظام سلطه جهانی دارند می‌ترسند و می‌کوشند تا با جنگ‌های داخلی هر گونه آسایش و آرامش را از این دست کشورهای بگیرند و مردم که گمان می‌کنند با کوتاه آمدن یا تسلیم شدن